

100 let Gimnazije v MS, oktober 2019

Predolgo že razmišljam pa sem se vseeno odločila, da opišem svoja razmišljanja ob visokem ljubileju naše – moje Gimnazije.

Že v predšolskem obdobju sem v moji družini poslušala, včasih tudi prisluškovala, prigode in anekdote mojih staršev in njihovih sošolcev, ki so jih vneseno pripovedovali v naši dnevni sobi. Nepozaben pa je ostal obisk maminega strica dr. Jožefa Tivadarja, ki je maturiral 1930 (opraviil višji tečajni izpit). Bil je deveti otrok družine Tivadar iz soboškega Turopolja. Diplomiral je angleščino in francoščino in ker je bil komunist ni dobil profesure. Vpisal se je na medicinsko fakulteto v Zagrebu in bil stažist v ljubljanski bolnici, partizanski zdravnik in rentgenolog v ljubljanski Mladiki.

1942 je na soboški gimnaziji maturiral moj očim Edvard Perhavec. Imel je briljanten spomin in spoznala sem mnoge njegove sošolce in profesorje.

1946 je maturirala moja mama Angela Ivanc Perhavec, roj. Rugelj. jeseni 1944 so jo iz razreda (8. gimnazije) odpeljali v koncentracijsko taborišče Ravensbruck.

Na soboški gimnaziji je maturiral moj soprog, brat, in moja otroka.

V gimnazijo sem se vpisala 1962, po opravljenem sprejemnem izpitu se nas je vpisalo čez 90 in prvič tri paralelke 4.ABC. Moj razred 4.A »angleži« je imel pouk popoldan tri leta le v četrti razred smo hodili dopoldne . Preživeli smo štiri prečudovita leta druženja, nesebične tovariške pomoči drug drugemu, žalovanja za sošolci, ki so prenehali hoditi v šolo, nepozabnih šolskih plesov, navijanja na tekmah in potepanja s kolesi po Prekmurju.

1964 je soboško gimnazijo zapustil ravnatelj Janko Liška in polovica profesorskega zbora. Težko smo se sprijaznili, da ne bo več profesorskega para Avsec, niti Šuligoj. Navaditi smo se morali na nove profesorje in ravnateljjevanje je prevzel prof. Mladen Tancer.

Dobili smo novega razrednika prof. Vlada Sagadina, ki je moral "ukrotiti" 4.A. Neskončno smo ga spoštovali in znal nas je motivirati in tudi disciplinirati.

Čudovita so bila doživljanja drobnih in velikih lepot po Prekmurju in na našem maturitetnem potovanju od Ljubljane do morja, do Korčule in Dubrovnika.

Vse te dejavnosti je naš profesor znal vedno povezati z razvedrilom, vedno in povsod smo tudi veselo zapeli, pa če smo bili s kolesi, vlakom ali ladjo.

Jeseni 1965 smo se vsi navdušeno lotili gledališke predstave Mr. Bean. Naš razrednik je bil režiser, scenarist in znal je animirati cel razred za izdelavo kulis in druga gledališka dela.

Prehitro je prišla matura 1966.

Napisala sem maturitetno nalogo iz matematike DETERMINANTE in maturirala iz predmetov slovenščina, matematika in filozofija. Jeseni sem se vpisala na Fakulteto za naravoslovje in tehnologijo Univerze v Ljubljani na študij matematike. Moji profesorji Ivan Vidav, France Križanič, Ivan Sajovic, Anton Kuhelj so bili člani slovenske Akademije znanosti in umetnosti. Bili so izvrstni predavatelji in sive eminence ljubljanske Univerze. Spoznanje, da je biti učitelj poslanstvo je tako počasi dozorevalo v moji glavi.

Ivan Štalec profesor matematike na bežigranski gimnaziji nas je učil metodiko matematike in pripovedoval o najrazličnejših profesorskih prigodah in svetoval kako ravnati? Hospitirali smo po vseh ljubljanskih gimnazijah in na Srednji elektrotehniški šoli na Vegovi. Opravljali smo tudi nastope in na koncu četrtega letnika so nas nagovarjali, da naj čim hitreje diplomiramo in pridemo učiti. Pomanjkanje profesorjev matematike in fizike je bilo veliko.

Odločitev, kje začeti svojo profesorsko pot je bila težka.

Jeseni 1971 sem tako znova v soboški gimnaziji, zdaj kot profesorica matematike, v zbornici, kjer so me prijazno sprejeli medse moji profesorji. Kmalu se mi je pridružil kolega prof. Rudi Cipot. To so bili časi, ko se je vpis v gimnazije izrazilo

povečal. Učili smo 36 dijakov v razredu, tudi po 30 ur na teden. V prvem desetletju mojega profesorovanja sem se učila kako dijake prepričati, da je matematika nekaj kar ljudje počnejo, mislijo in vedo. Zato je treba neprestano ponavljati **ne boj se in ne sovraži!!**

V posloplju Gimnazije je nastajala vsako leto večja prostorska stiska in začutili smo, da bomo morali oditi. Začeli so se projekti Usmerjenega izobraževanja in selitev v Center.

V sedemdesetih letih so se gimnazijski programi neprestano spreminjali in v slovenski družbi so nastajali projekti programov naravoslovno matematični tehnik in pedagoška smer, ki so 1980 nadomestili »gimnazijske«. Dijaki teh desetih generacij so bili prav tako gimnazijci, so zelo uspešno študirali naravoslovje in tehniko, kot tudi družboslovje.

V tem času sem bila Vodja naravoslovno matematične in pedagoške usmeritve na SCTPU Murska Sobota. Poleg organizacije pouka in pedagoškega vodenja je bilo delo težavno zaradi vsakodnevnih usklajevanj, saj je bilo v SCTPU, v treh usmeritvah, čez 2000 dijakov.

Začenjala je svoj pohod informacijska doba, V okviru slovenskega projekta URNIK Z RAČUNALNIKOM smo izdelali URNIK SCTPU za 64 oddelkov in več kot 120 učiteljev. Fantastično je bilo predvsem to, da smo ga natisnili na tiskalnik, popravljali in spet tiskali in ne prepisovali.

V začetku devetdesetih prejšnjega stoletja je postala Gimnazija Murska Sobota spet samostojni zavod. Znova sem se začela intenzivno ukvarjati s poučevanjem in vsebinsko prenovo poučevanja . Bila sem imenovana v državno Predmetno kurikularno komisijo za matematiko. 2002 smo izdali Učni načrt za programe osnovnošolskega izobraževanja , leto pozneje pa Učni načrt za gimnazijo. Delo je bilo interdisciplinarno in zelo zanimivo.

1995 je bila uvedena splošna matura . V šolskem letu 1994/95 sem poučevala matematiko v 4 paralelkah BCDE, mislim, da 130 dijakov- maturirali so vsi razen dveh, ki sta bila uspešna jeseni. To je bil zame največji karierni uspeh, še vedno sem ponosna nanj.

Junij je v gimnaziji posebej stresen in obremenjujoč, za dijake kot za profesorje. Popravljanje maturitetnih nalog je zahtevno in odgovorno delo. Zunanji ocenjevalci za matematiko Pomurja smo vsako leto popravili od 750 do 1000 matematičnih maturitetnih pol. Ko so Julija objavljeni rezultati mature, se zares začnejo počitnice.

Vsako leto znova je matura in zadnjo sem z dijaki "opravila" 2011 in se spomladi 2012 upokojila.

Vsako leto junija in septembra, pa še vedno, popravljam maturitetne naloge in vedno tudi spremljam rezultate maturantov soboške gimnazije.

100 letnica Gimnazije v Murski Soboti je velik praznik našega mesta, Prekmurja in Prlekije.

Veselim se srečanja generacij, pridite zapeli bomo Gaudeamus in počastili NAŠO GIMNAZIJO.

Nadja Ivanc Milošević, prof. matematike

